

UUK

TALVINUMERO 04/2010 - 01/2011

BURN OUT

Mitä käy kun ei enää jaksa
Studio 1:n molemmat puolet
Olkkarin seinät kaatuvat
Sivarin päätä ei purista
Parhaat nollausbaarit
Kuumimmat raget

KUKKA

3	Pääkirjoitus		
4	Joko se valmistui?	Apua elämään	
6	Unik möjlighet	Kulttuuri	
7	Valintoja ja TJ -13	Burnout-duunia	
8	Baarikierros nimeltä Cruise	Apua elämään	
12	Ai RAGEhallitus vai!?	Rage-Kukka	
15	Opetuksen paskalista	Rage-Kukka	
16	Näin vältät burnoutin	Burnout-duunia	
17	Painajaismainen matka	Burnout-duunia	
18	2010IE Beernout	Burnout-duunia	
20	Accenture	Burnout-duunia	
21	Studio 3	Burnout-duunia	
22	VesaRistikko	Rage-Kukka	

Päätoimittajat:

Otso Hannula ja Jesse Vuolasto

Taitto:

Otso Hannula, Juuso Koskinen, Petteri Noponen

Toimittajat:

Ville Airaksinen, Otso Hannula, Antti Häkkinen, Pietari Keskinen, Juuso Koskinen, Olli Laitio, Anastasia Lipiäinen, Lotta Martikainen, Petteri Noponen, Johannes Nyman, Piian Näränen, Sonja Palomäki, Ilkka Salminen, Eevert Saukkokoski, Tuulia Talvio, Saara Tuomela, Ghita Wallin

08.04 Pääkirjoitus

Stardate: [-28] 04455.00

Kukka on ajallaan – lukijat sen sijaan ovat etuajassa. Minä olen Kukka. Enkä minä ole mikään päätoimittaja. Naamani on vain hapan.

Numeron teema oli alun perin ironinen referenssi saatuun sponsorirahaan. Loppujen lopuksi koko numerosta taisi tulla ironinen referenssi omaan itseensä. Se on kuitenkin ihan ok, koska Info on täynnä hipstereitä. Hipsterit ovat kyllä naisten alushousut.

Opiskelija kohtaa burnoutin elämässään monella tasolla. Burnout on opiskelijalle sipuli. Sitä kuoritaan taso kerrallaan ja ytimessä odottaa valmistuminen. Silloin tirahtaa yleensä kyynel. Valmistumisen jälkeen lähdetään johonkin suureen amerikkalaiseen yritykseen sipuliviljelijäksi. Koko loppuelämäksi.

Statistiikan valossa on noin 100-prosenttisesti todennäköistä, että infolaishamsterit löytävät juoksurattaansa. Sipulissa on näennäisesti yksi kerros vähemmän, kun tulevaisuus ei ole humanistiseen tapaan volatiili. Mutta onko humanisteilla studio-kursseja? Niinpä. Yksi kuori pois on neljä lisää.

Burnout on kuitenkin yksi niistä argumenteista, joihin en voi itse vedota. Pahoitteluni killalle numeron ajoituksesta.

<3

Jesse

Prosessiteknisistä syistä ja työvoimavajeesta johtuen pitelet käsissäsi Talvikukkaa 2010-2011. Vuosi 2010 oli jännittävää aikaa Kukalle joka numeron kohdalla, ja lehti näki rajuja tekijävaihtoksia, huippuhetkiä ja ohikiitäviä deadlineja, eikä lehden puikoissa ollut koskaan puutetta jännityksestä! Toivottavasti vuosi 2011 alkaa paremmin (vinkki: ei alkanut) ja lehti saa uutta tuulta purjeisiinsa parannetusta toimittajajärjestelmästä.

Nähdään jatkossakin näillä sivuilla!

-Otso, päätoimittaja 2010-2011

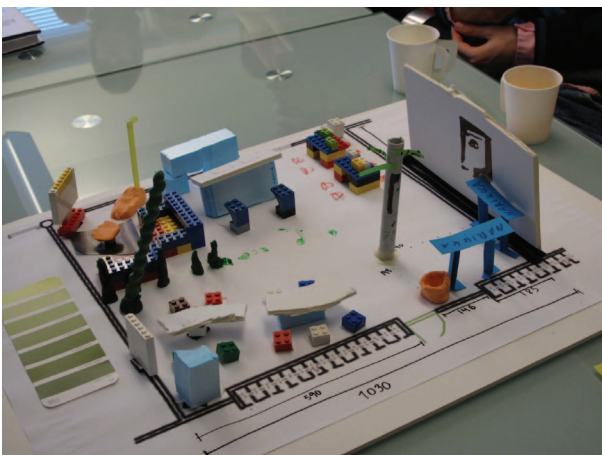

Joko se valmistui?

Viime maaliskuussa olkkaritoimikunta aloitti yhteisen taipaleensa. Toimikuntaan hakeutui toinen toistaan innostuneempia toimijoita eri vuosikursseilta. Jouduimme karsimaan suurimman osan hakijoista, jotta työtä riittäisi kaikille. Lähtökohdat olivat siis mitä mainioimmat. Heti perustamisen jälkeen aloitimme tiiviin kokoustamisen ja suunnitelmien laadinnan ja suurin osa suunnitelmista lyötiinkin lukkoon viikon sisään aloittamisesta.

T-talolta löytyi runsaasti vapaita tiloja ja jouduimme jälleen tekemään karsintaa. Listasimme tilojen hyviä ja huonoja puolia ja valitsimme uudeksi Olkkariksi sijainniltaan ja kooltaan kaikkein optimaalisimman vaihtoehdon. Dekaanin olisi järjestänyt meille T-talon kattosaunan, mutta luovuimme tilasta, koska mielestämme

portaiden kiipeäminen oli liian iso miinus. Vesipisteen rakentaminen uuteen tilaan ei ollut ongelma. Laitoksen johtajan nähtyä suunnitelmistamme, hän lupasi pitää huolen siitä, että rakentamaan otetaan vain kovan luokan ammattilaisia ja kulut lisätään laitoksen tämän vuoden budjettiin. Keittiönurkkaus olikin valmis ennen kuin ehdimme silmiämme räpäyttää.

Seuraavana vaiheena oli sisustussuunnitelman laadinta. Kiltalaisten haluttomuudesta ideoida uutta Olkkaria tuli meille melkoinen haaste. Niistä muutamista meille heitetyistä ehdotuksista yritimme saada aikaan jotain Athenen näköistä. Raha ei onneksi ollut ongelma. Firmat taistelivat siitä, kuka pääsee projektiamme tukemaan. Budjetti jäähän nyt niin paljon plussan puolelle, että olkkaritoimikunta on päättänyt lähteä joululomalla Balille surffaamaan.

Kesällä ei ollut aikaa hukattavana. Toimikuntamme lähti Ikean sponsoroimana Etelä-Eurooppaan katsastamaan sisustuksen kuumimmat trendit. Kävimme hakemassa inspiraatiota muun muassa Pariisin Musée des arts décoratifsista ja Barcelonan Museu de les Arts Decorativesista. Oppaanamme Pariisissa toimi paikallinen Lecoq-Vallonin arkkitehtipariskunta. Grégoire suostui jopa käymään läpi Olkkari-suunnitelman ja heittämään muutaman parannusehdotuksen. Palattuamme Euroopasta, oli vuorossa Habitare-messut, jonne meidät oli kutsuttu kertomaan Olkkari-projektista otsikolla Aistiystävälliset oppimisympäristöt.

Syksyn tullen päästiin aloittamaan varsinainen toteutus. Laminaatti naksuteltiin kiinni, seinä sai värin ja baaritiski naputeltiin kasaan. Kalusteet saatiin koottua hujauksessa ja vanha OLOhuone tyhjäksi kuin itsestään. Kaupassa kävimme useamman kerran, mutta vain siksi, että kaikki halukkaat pääsisivät mukaan ostoksille.

Marraskuun lopussa kaikki oli valmista. Mikä olisi voinut olla parempi palkinto kuin kiltalaisten hymyilevät kasvot heidän ottaessaan uutta Olkkaria omakseen. Meille toimikuntalaisille jäi kuitenkin hieman tyhjä olo. Tässäkö tämä nyt oli?

Paljon oli saatu aikaan yhdessä kiltalaisten kanssa, mutta työksi sitä ei missään vaiheessa voinut kutsua. Päivääkään emme vaihtaisi pois.

- Sonja, OTMK <3

”Budjetti jäähän nyt niin paljon plussan puolelle, että olkkaritoimikunta on päättänyt lähteä joululomalla Balille surffaamaan.”

Unik möjlighet

”jag ville vara aktiv med mitt eget gille såväl som TF”

// GHITA WALLIN //

Häromdan konstaterade Ilkka att jag påminner mera om en hanke än en teknolog. Trots att jag inte fullt skriver under påståendet kan det ligga en gnutta sanning i det. Från ung ålder predikas det att vi finlandssvenskar skall hålla ihop och värna om det svenska språket. Ibland leder det här till att finlandssvenskar tar lite för väl hand om varandra. Så tänkte det gå då jag började här på TKK. Jag hade redan på förhand fått höra att det inte lönar sig att bekymra sig för första dagen, ”då introduktionsföreläsningen väl är avklarad kommer dina TF-storasyskon och tar hand om dig”. Detta lät dock inte som en ideal plan för mig, jag hade klart för mig från första början att jag ville vara aktiv med mitt eget gille såväl som TF. Första dagen visade sig faktiskt inte vara något att bekymra sig för, jag blev inte tvungen att välja, i stället fick jag en privat rundvandring av representanter för såväl Athene (Lauri) och TF (Tanja). Tack för den!

Planen att delta i såväl gillet som TF:s program har visat sig vara väldigt givande. Jag har lärt känna nya människor såväl inom Athene som TF. Med tanke på detta är det förvånansvärt få på TF som varit

aktiv inom sina ämnesorganisationer, min situation är visserligen unik: få gillen är lika aktiva och kamratliga som Athene och jag är mig veterligen den enda som är ensam phux representativ för mitt gille på TF. Det har inte alltid varit helt trivialt att kombinera programmen, att försöka vara aktiv inom båda har bland annat förutsatt att min phuxintagning delvis skedde kodande i Paniikki, men såväl Juho som Kona har stöttat mig och uppmuntrat mig till att kombinera TF med Athene. Ja och så är jag visst inte ännu medlem på TF eftersom styrelsemötena alltid går på något intressantare som vår lilla juls fest till exempel...

För alla icke Athenare som läser detta rekommenderar jag innerligt att bekanta sig med det egna gillet, och för alla Athenare som är lite intresserade av TF (speciellt du Lotta) önskar jag er hjärtligt välkomna till TF.

PÅ SVENSKA

Valintoja ja TJ -13

BY JOHANNES NYMAN

En ole intohimoinen pasifisti. Haluaisin olla sellainen kuin Coldplayn kappaleen hän, ostaa aseensa ja aloittaa sodan heti kun joku kertoo jotain taistelemisen arvoista. En ole sitäkään, olen liian mukavuudenhaluinen.

Minulla on oma armeijamenneisyyteni. Leikkasin hiukseni, opettelin ampumaan ja tekemään pinkan, nukuin öitä metsässä. Kuukausi Kotkassa kertoi sen, että halusin käyttää jäljellä olevat yksitoista toisella tavalla, tehdä jotain mihin voin uskoa edes hitusen enemmän. Keskustelin puoli tuntia Suomen puolustuspolitiikasta linnakkeen johtajan kanssa ja käänsin selkäni isänmaalle. Lähdin kotiin.

Kaksi vuotta kului: aloitin opinnot, tutustuin uusiin ihmisiin, opin pitämään bissetä, suoritin, juhlin aamuun, elin. Koko ajan tiesin, että minulla oli velvollisuuteni, kuinka turha ja älytön tahas. Vuosi sitten aika koitti. En uskaltanut jättää menemättä.

Lapinjärven koulutuskeskus oli talvela karu, lähes yhtä karu kuin siellä palvelleen kansan läpileikkaus. -20 asteessa tehty marssi Hotelli Hanheen kannatti, kun hymyilevä tyttö täytti mukin ferratotilla ja lusikallisella hunajaa. Paljon samaa tylsyyttä ja tyhjöpäisyyttä kuin intissä, enemmän homoja ja humanisteja, yksi vakaamuksellinen kokoomusnuori. Sekopäitä ja nistejä samassa suhteessa.

Kuukauden jälkeen oli aika palata takaisin elämään. Projektibisneksen tutkimusryhmä TUAS:illa tarjosi palveluspaikan: kahdeksan

tuntia päivässä äärimmäisen liukuvasti, siisti työporukka, vapaa-aika rehellisesti vapaata. Olin sivari ainoastaan silloin kun muut kadetit kuntoisuuslomiani tai minä sitä, että jollekin maksetaan työstä. Muuten olin työntekijä siinä missä muutkin; en keittänyt kertaakaan kahvia.

Myönnän menettäneeni yhden miehisen yhtenäiskulttuurin viimeisistä palasista: en valvonut viikkoa putkeen pakkasessa, saanut Suomen parasta johtajakoulutusta tai kokenut tj0-päivän riemua. Minulla on yksi varma pu-

"kaksi vuotta kului: aloitin opinnot, tutustuin uusiin ihmisiin, opin pitämään bissetä, suoritin, juhlin aamuun, elin."

heenaihe vähemmän. Toisaalta opin mitä akateeminen tutkimus oikeasti tarkoittaa, millaista on kunnella professorien intohimoisia maratonpa-

lavereita, miten pahasti voi jäättyä joutuessaan yllättäen puhumaan kymmenen saksalaisen eteen asiasta, josta ei tiedä juuri mitään tai kuinka paljon voi saada tietoa maailmasta syödessään lafkan laskuun alan huippujen kanssa Helsingin ravintoloissa pari kertaa päivässä neljä päivää putkeen.

En lähde neuvomaan ketään siinä, mitä elämässä kannattaa tehdä. Mutta rakkaat ihmiset, uhratkaa aina joskus ajatus sille, mitä teette ja mitä se merkitsee teille, yhteiskunnalle ja maailmalle. Edes joskus. Aina se itsestään selvin ratkaisu ei ole helpoin tai tuottavin.

Baarikierros nimeltä Cruise

1. Amarillo, Helsinki

Tunnelma: 3 *Calzonen jäähtyminen vaivaa mieltä*
Palvelu: 5 *tiskin takana mukava täti*
Valikoima: 4 *Ayinger Winter Bock <3*
Hintataso: 2

Puitteet kunnossa, meno puuttuu. Kohtuu kallis, musiikki huonoa, absurdi pöytäjärjestely. Onpahan hyvät kulkuyhteydet. Virallinen kynä, Parkerin Jotter, korkattu ja testattu kuittipaperiin.

2. Olympiaterminaalin Robert's Coffee

Tunnelma: 1 *seura kivaa, siinä kaikki*
Palvelu: 1 *nihkeä elämäänsä väsynyt täti*
Valikoima: 2 *ilmeisesti sellainen oli*
Hintataso: 1 *paska meno, mutta kovat hinnat*

Mikä täällä haisee?

3. Silja Buffet klo 17.00

Tunnelma: 3 *lähinnä kauniista pöytäseurasta*
Palvelu: 2 *kaikki piti hakea itse*
Valikoima: 4 *määrä korvasi laatua*
Hintataso: 2 *kallis hinta velvoitti suorittamaan*

Raivodokausta alusta alkaen: pisteet viinin määrästä, ei mausta. Toisaalta ruokaakin saivat ne jotka halusivat vaikka kalapöydässä oli käyttöä kyynärpäille. Jotter toimii ruokaliinallakin!

4. Hytti 8817 klo 19.00

Tunnelma: 2 *väsynyt ja etkoileva*
Palvelu: 2 *juomat lämpimiä*
Valikoima: 5 *kaikki juomat on täällä!*
Hintataso: 4 *toisaalta ne on itse maksettu...*

Tax-freen vahvistama hyttibaari auttaa alkuun. Seuraavaksi vieraisiin!

5. Ravintola Mondo klo 20.21

Tunnelma: 3
 Palvelu: 2
 Valikoima: 2
 Hintataso: 1 *mikä ihmeen 2€ vesil?*

Laivan halvin rafla oli osalle ruokailijoista painajainen nestemäisen tonnikalakastikkeen vuoksi. Olisi varmaan pitänyt ottaa bönthöön ruuan kanssa...

6. Hissi klo 22.38

Tunnelma: 5 *Huoratron ja hissibileet.*
 Palvelu: 1
 Valikoima: 1
 Hintataso: 1

Huoratron sekä random vuorifuksi, joka tunnistaa Huoratronin. Kiva kiva Vuorimieskilta. _b

7. Hytti 8817 klo ??.??

Tunnelma: 5 *porukkaa, strobovalo, musaa*
 Palvelu: 1 *juomat piti hakea ämpäristä*
 Valikoima: 4 *kaikki mun bönarit plus skumppa*
 Hintataso: 4 *piti maksaa kaikesta*

Ei vittu nyt te ootte mun hytissä!

8. Takakansi: teekkarihymni klo 00.00

Tunnelma: 5+++
 Palvelu: 3
 Valikoima: 1
 Hintataso: 3

Onhan se herkistävää katsottavaa kun fuksit (ja pelottavan vanhatkin) on ihan fiiliksissä.

**9. Skybar??? Stardust???
(jälkeenpäin paljastunut
Club Baliksi) klo 02.00?**

Tunnelma: 1
Palvelu: 3
Valikoima: 2
Hintataso: 2 *mistä näitä baarihintoja
tulee?*

Perus teinimestä oli pettymys.
Jotterin jälki alkaa olla
suttuista, johtunee tärinästä.

**10. Yösnägäri (jälkeenpäin paljastu-
nut Mondoksi) klo 02.32**

Tunnelma: 4 *phuksien seurassa on (maa)tuskaista*
Palvelu: 3 *nopeaa ja tehokasta*
Valikoima: 2 *pitsaa ja hodareita, Senchaa*
Hintataso: 1 *slaiSSI 4,5 euroa :0*

Hyvällä porukalla voi vissiin mennä
minne vaan ja maksaa safkastaan paljon
pätkinöitä. Etnoikävä. :(

**11. Aamiainen klo 07.15
paikallista aikaa**

Tunnelma: 2
Palvelu: 3
Valikoima: 4
Hintataso: 4

Hyvää: maisemat, kahvi

Huonoa: kala, kylmä, haisevat
asiakkaat

12. T.G.I. Fridays klo 14.11

Tunnelma: 4 *uudessa nousussa*
Palvelu: 5 *sedällä on hassu pinssiliivi*
Valikoima: 5 *"Ultimate Long Island Iced Tea"*
Hintataso: 2 *suomalaiset baarihinnat*

Pieni miinus oudosta logistiikasta
(baariin ei saanut safkaa ja safkalaan
ei baaria...). Ikkunasta katsellessa
todettiin, että viereisen puiston
keinuminen on Tukholma-syndrooman
vika.

Terassikeli

13. Hytti 8819: Hyttisitsit! klo 20.00

Tunnelma: 5 *myös fuksit laulaa!*

Palvelu: 5 *kaikkea sai*

Valikoima: 5 *mukana myös Ruotsin vahvistukset*

Hinta: 5 *veroja ei paljon maksettu*

Ihan oikeat sitsit laivalla läsyineen ja ruokineen! Kartoitettiin tapoja skoolata kolmessa ulottuvuudessa, koska myös yläsängyllä oli istumapaikkoja.

14. Ravintola Atlantis klo 01.29

Tunnelma: 1 *ei edes la bamba soi*

Palvelu: 1 *ottaa niin päähän*

Valikoima: 1 *en kuule edes katsonut*

Hintataso: 1 *lauletaanpas vedestä joka aina maksaa*

Mutta Jotter <3

15. Hytti 8617 klo 02:00

Tunnelma: 3 *mielenkiintoinen*

Palvelu: 0 *mallia itse-*

Valikoima: 3 *skumppaa ja viinaa*

Hinta: 3 *omat bönärit*

16. Club Bali ti klo 04.10

Tunnelma: 5 *kaikki on mun kavereita*

Palvelu: 5 *toivat tequilaaaaa*

Hintataso: 5 *en välitä*

Valikoima: 5 *tequilaaaaa*

**Alle 2xFerrashot
(omasta takaa) ja perään
tequilaaaaaaaaa
tequilaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa
aaa tequilaaa aa
aa
ja Jotter**

Ai RAGEhallitus vai!?

Killan hallitus ei esittelyitä kaipaa, joten Kukka lahjoitti esittelyyn varatun tilan hallituksen vapaalle avautumiselle, jotta uusi vuosi voidaan aloittaa puhtaalta pöydältä. Toimitus ei kuitenkaan ottanut huomioon, että killan tulevaisuus on täysien homonaamojen käsissä, joten avautumista riittää.

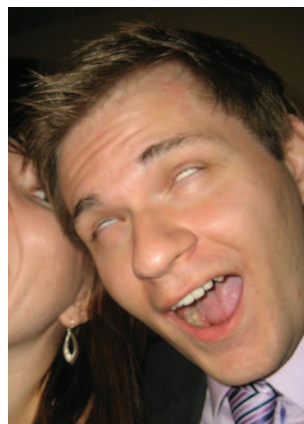
Ankku

Hei Ankku nyt oikeesti jotain rajaa. Siis se voiman määrä jolla sitä nuijaa hakkaat on jotain aivan infernaalista. Varsinkin aamupäivällä. Heti kun on pääsemässä seesteiseen olotilaan ja aivot alkavat rentoutua edellisen päivän ja yön jäljiltä, se kokousnuijan pamautus (x20) räjäyttää silmät päästä. Hellempää otetta kiitos, me ollaan herkkiä ihmisiä. Itse asiassa, oot myös aivan liian härski tähän hommaan. Mitä meidän killan julkisuuskuvalle oikein tapahtuu kun meidän ylin johtajamme on tolanen avoimesti perverssi tyyppi? Ehkä killan pitäis kustantaa Ankulle menolippu tiettömän taipaleen taakse (esim. Balille). Siinä olis virkistystoimintaa aivan riittävästi hallitukselle loppuvuodeksi, ehkä myös koko killalle.

Antti

Ai rahastonhoitaja vai? Pikemminkin ragestonhoitaja! Eihän se anna kellekään rahaa, saleen sitä ei edes ole. Hirveä kitupiikki meidän rahAntti. Ja mikä helvetin typerä allekirjoitusnimi se muka on? Täh! Oon vähän katellu, et sillä on semmonen hopeinen läppäri. Ihan saleen se on killalta kavaltamalla rahoilla sen hankkinu. Vuokransa se ainakin niillä maksaa. Se ei kyl koskaan kuuntele kokouksissa. Irkkaa vaan siellä ja huutelee väleihin rivouksia. C'moon, kuinka lapsellista? Sitä paitsi Antti on tyhmä ja ruma.

Pekka

Meiän phuksikapteenina on "itästadilainen" rottia syövä katupummi. Täysin hyödyttömänä jätkänä Pekan taktiikka olla vakuuttava kokouksissa on "naura, niin ne luulee sun tajunneen". Tämä siis sillä oletuksella, että jäbä ylipäänsä saapuu paikalle sieltä T-talon lehtiroskiksesta; Pekka myöhästyi omista hautajaisistaankin. Omien sanojensa mukaan Pekka halusi kippariksi, jotta pääsisi myymään persettä ensi vuoden phukseille. ISOiksi kaivataankin siis kipeästi aktiivisia cockblokkajia, muuten Pekan jäljiltä phukseihin tarttuu syksyllä sukupuolitautilautien koko kirjo ja pari uuttakin. Helpompaa ois tietty kastroida koko jätkä. Kaiken lisäksi Pekka on oikeesti syntynyt sukunsa linnassa Kulo\$aaressa, eli aivan helvetin aito jätkä tosiaan! Saatana.

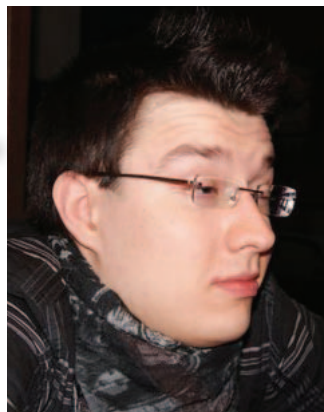
Tommi

Tää helkkarin väsyny vantaalainen kikkarapää leikkii meillä sihteerii. Mikä perhanan sihteerii se on ilman jakkupukua, nutturaa ja piiskaa? Tommi ei varmaan ees tunnista jakkupukua Adidaksen kolmiraitaverkkareista, perus myrtsiläinen köyhä. Sitäpaitsi se ei ees kirjota mitään muistiinpanoja kokouksissa, näpyttää vaan feisbuukkia ja Athenen historian bönthösimpiä viikkotiedotteita. Ja mikä ihmeen setti se ruutupaita on? Keksis jotain omaa perkele. Koko valtaromulkero koko mies, velttompi ku Veltto Valtonen. Sanompahan vaan.

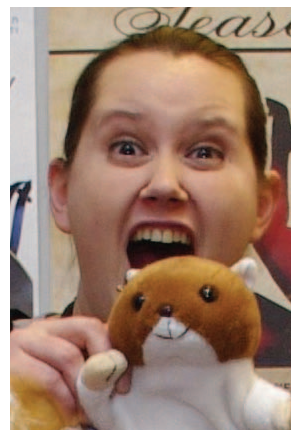
Otso

Voi vitun Otso. Taas ammuut mun postilaatikon täyteen saatana. Pitääkö joka jumalan kerta pistää ihan kaikki spämmi vittu just mulle mitä?! Ja mitä helvettiä tää lukkarit ilma-seks sitseille juttu on? Germasimpia hommia koko killassa JA saa ilmaseks sitsata? On varmaan ihan järjettömän rankkaa vetää ilmasta bönärii samalla ku tekee aasinsiltoja pöydällä ilman housuja ja iskee korvat lähipiiriltä paskaks hakkaamalla ihan.koko.ajan.sitä.vitun.gongia. Me muut maksetaan tosta "viihteestä"! Voi jumalauta nyt katkee verisuoni päästä. Ja voisitko jo lakata huoraamasta Micro\$oftia ja ostaa MacBookin, senkin epäinfolainen homostelija. Ja ai nii. Eniten vituttaa se, ettei se ees osaa olla kusipää.

Piia

Nyt riitti se voimannälkäinen puheenjohtajanuijan perässä juokseminen! Vaikkei falloksia löytyisi tarpeeksi kotoa niin voit painua takaisin tutan laitokselle etsimään niitä innovaationhallintakompetenssejasi ja veljeilemään ties minkä kansainvälisten designpellejen ja muiden tekniikaluopioiden kanssa! Sitä paitsi koko koulutussektorikin on ihan menetetty ja byrokraatit jyrää koko killan ylitse kun opintovastaava on jättänyt puhelimen vastaajaan lähdettyään viikonmittaiselle koulun maksamalle korruptiolomalle! Eikä Piia osaa edes myydä itseään rehellisesti ruiskukkayliopistolle, vaan rientää opintoneuvostoliittoonsa heti kun

joku väläyttää punaista nenäliinaakaan. Silti sinua joutuu joka helvetin aamu katsomaan kokouksessa kun mukamalliooppilas ei tajua ottaa vihjettä ja tukkia naamaansa viimeisimmistä kandiuiduksista ja pääainemoduuleista. Kyllä senkin ehtii lukea paperilta valmistuttuaan.

Joel

Jos rahikselta onki massit loppunu nii tältä herralta ei todellakaan, siis vittu. "Turo Kiiski!" "Pasi Loikkanen" "Joo myin kaikki killistit sadan vuoden pakkotyöhön Geneerinen kooditehdas Oy:lle kun työsuhdemacchiin oli AIVAN PAKKO saada uus laaman häpykarvoista kudottu bägi ja ysvin edustusdomppaki oli päässy loppumaan. Budjetti liikkuu tosiaa siel sadassatuhannessa taalassa, mutta killan kassassa niitä ei tulla näkemään. Ja mites noi kokoukset, voi saatana! Jätkän suu ja kädet käy ja liivit lepattaa kun jollain kahen viikon pirirännissä olevalla pseudokonsultilla. Uusia sponsseja ei taaskaan ole saatu ja vanhatki vaati rahoja takasin. Herran arvostelukyvyn viimeisetkin rippeet on kadonnut sen jälkeen kun joku meni nauramaan jollekin sen pas-kalle läpälle ja nyt niitä tulee kin sitten tauotta multicastina kaikilta vitun kanavilta. Ja kuka sitäpäitisi käyttää jotai fucking henkseleitä?!

Lotta

Lotta emännöi eli lataa varaston täyteen jotain sokeri-huurrettua lightti-päärynä-passionhedelmä-alkoholinektaria, jota ilmeisesti suositaan kehyskuntien varhaisteini-ikäisten keskuudessa. Nyt ei olla minkään ammattikouluritarin bemarkin konepellillä eikä jengi muutenkaan juo mitään paskaa! Tapahtumissa Lotta keskittyy pellin takomiseen ja vuorottelemaan Prodekon isäntien kanssa sen suhteen että kuka sammuu ja kenen syliin ja kenet kannetaan kotiin ja kenen toimesta. Kai siivoomisen voi vittu noinkin tulkita. Känniposeeraamisen saralla Lotta pärjää sen verran hyvin että vuoden lopussa voidaan tätä vauhtia kerätä IE11:n puhelimet ja koota kuvista vaikka Narinkatorin päällysteeks vitunmoinen kollaasi, siellä sitten voi mutsit ja fajajat pastella ja kattoo!

Johannes

Johannesta ajatellessani mieleeni juolahtaa välittömästi lämpimiä aatoksia. Nämä punahehkuisat ajatukset voi kuvata Otaniemen ulkopuolisiin järjestöihin johtavina siltoina, jotka ovat ilmiliekeissä. Tässä onnistutaan ns. ranskalaisen sotilasmestyksen alkeilla - ollaan tasapuolisen huonoja kaikilla osa-alueilla. Ulkoneuvoksen tehtäviä on kaksi: Järjestää vuosijuhla ja pitää suhteet Otaniemen ulkopuolisiin opiskelijajärjestöihin kunnossa. Vain todellinen moniosaaaja voi aktiivisesti epäonnistua kummassakin.

Vuosijuhlaamme varten pitää varata tilat cocktail-tilaisuutta, pääjuhlaa ja jatkoja varten. Tiloja on siis yhteensä

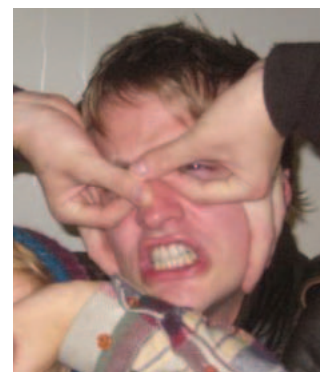
kolme ja silti ensimmäisenkin varaamiseen meni useita kuukausia. Ehkä jonkun pitäisi kertoa karvaiselle Espoon ihmeellemme ulkomaan ihmeestä nimeltään puhelin, jottei hänen tarvitsisi enää luottaa kirjekyyhyihin. Tietty olematon varaustahti voi olla innovatiivinen uudistus

- ei varata tiloja cocktail-tilaisuudelle ja jatkoille, vaan juh-lakansa voi rauhassa juoda kotonaan ja miettiä, osallistuuko ensi vuonna killan juhliin vai pitääkö mieluummin hauskaa.

Muiden järjestöjen edustajiakin pitäisi tavata. Tämä vaatii myös tapahtumiin osallistumista pelkän puhumisen sijaan. Ehkä on kuitenkin kaikille parempi, ettei ulkoneuvoksemme jatkossakaan osallistu näihin tapahtumiin, jotta meille jää edes joitakin siltoja käyttökelpoisiksi.

Ville

Oot sitten muka joku Isäntä. No voisit sit välillä tulla tekeen vaik niitä isännän hommia ja lopettaa sen sluibailun. Kyllähän IE-hommia pitäis pystyy tekemään darrasenakin.

Koska Ville on kotosin kaukaisesta Fuuupion (Kuopio) kaupungista, on sillä aina jotain saatanan valittamista. Sitä rageiluu vois myös rajoittaa siellä kokouksissa. Ei niitä asialistoja oo tarkotettu sun aggressioiden purkukanavaks. Ja ne roskat kuuluu sit oikeesti sinne roskiin.

Opetuksen paskalista

BY EEEVERT SAUKKOKOSKI

Valtakunnan korkeaprofilisimman yliopiston asiakkaana on välillä vaikea uskoa aistinelimiään. Onko prosessi yrityselämän pelastavien innovaatioihmeiden tuottamiseksi todella niinkin yksinkertainen, että kaadetaan isoon byrokratasuppiloon fiksuja ihmisiä ja hämmennetään väkivaltaisesti? Vankkumattomana elitistinäkin on osoittautunut jokseenkin haastavaksi ylläpitää mielikuvaa diplomi-insinöörimestarirodusta sortumatta Orwellin veroiseen doublethinkiin, kun opetus ja lafkan toiminta on kerrasta toiseen PASKAA.

Korkataan ilmeisimmällä. Kaikki englanniksi luennoituneet kurssit tähän asti ovat olleet niin luokatonta paskaa, että ihan tajunta hämärtyy. Poikkeuksetta luentosalin edessä räpiköi autenttista rallienglantia sulokkaasti vääntävä proffa, jonka esiintymistaito näyttää jääneen kahvihuooneeseen, ja ainoat joita kiinnostaa olla paikalla näyttävät olevan ulkkareita. Parhailla kursseilla on vielä ollut jonkinlainen sanktio luentojen missaamisesta. Aivan hyvä, nimittäin luentoslaidisetistä, jonka joka toisen kalvon yläkulmassa lukee "under construction" ja substanssi on proffan hatusta vetämää, ei juuri jälkeenkään päin saa järkeä ulos.

Jännästi näitä kursseja on kasaantunut erityisesti työpsykologian osastolle, joka on siis sekin jäätävää paskaa. Huhun mukaan tutalaisille iskostuu selkärankaan jo ensimmäisten opiskelukuukausien aikana refleksinomaisen vieroksunta kyseistä lafkaa kohtaan. Voin kertoa, etten ihmettele. Luentojahan voi tietysti aina vältellä, mutta harkkatöitä ei. Eräskin vallitseva käsitys hyvästä harkkakierroksesta sisältää kahden eri ohjelman (joista toinen vain Windowsille) asennuttamisen

ihän vain huvikseen sekä leikkaa-liimaa-sorinäppäryysharpjoitteen, jota perustellaan argumentein "jotkut opiskelijat ovat pitäneet tätä rentouttavana" ja "no mutta hyvinhän se sinulta sujui".

Opiskelijoiden jatkuva aliarviointi on paskaa, eikä valitettavasti rajoitu edelliseen anekdoottiin. Nostaa esimerkiksi todella motivaatiota juosta matikan laskareissa, kun paikalla keskitytään yksinomaan lapioimaan vastauksia eikä kukaan vahingossakaan oletta, että joku haluaisi ymmärtää logiikan vastausten takana tai muuten oppia jotain. Selittelyt sikseen, täällä ollaan hankkimassa laskaripisteitä. Läheistä sukua oleva helvetin alentuva sävy näkyy toisella tavalla tuotantotalouden laitoksella. Ai että niitä projekteja on ihan tosissaan erilaisia. Meinaatko. Ja rajoittuisikin vielä peruskursseille - kandidaattivaiheessakin joutuu sietämään opetusta, joka ei yksinkertaisesti jaksa olettaa mitään opiskelijoiden lähtötiedoista.

Sama krooninen tauti on eksynyt mediatekniikan osastollekin. WWW-palvelusuunnitteluluennolla juostaan parissa tunnissa läpi läjä periaatteessa relevantteja osia teknologiastätkistä HTML:stä CSS:n kautta Javascriptiin, mutta niin ruohonjuuritasolta käsin, että minkäänlaiseen todelliseen kokonaiskuvaan vaadittaisiin kokonainen luentosarja. Reipas osa kurssin sisällöstä on tuttua aiemmilta kursseilta (niin mitäs se XML nyt taas olikaan), mutta ei ilmeisesti esitietovaatimuksena, jottei luennoilla vahingossakaan päästäisi keskittymään olennaiseen. Kuka tästä resurssien väärinkäytöstä oikein päättää? Samaisen kurssin harkkatyöt vedetään vieläkin sillä olettamuksella, että waterfall on web-palvelukontekstissakin täysin käypä prosessimalli. Nimettömäksi jää-

vän assistentin mukaan iteratiivisempaan suuntaan on pyritty vuosia, mutta laitoksen byrokratia on toistuvasti tullut parannustöiden tielle.

Byrokratiasta puheen ollen, mites tää kurssitöiden jättäminen kuollutpuumoodossa jonnekin satunnaiseen lootaan - melkein poikkeuksetta jossain päin TUAS-taloa, siellä kun ei ole kuultu sähköpostista (tai Dropboxista, uskokaa tai älkää) ja pdf-tiedostoista. Toisaalta mediatekniikassa ollaan onnistuttu keräämään ryhmäilmoittautumisia paperisena ja sen jälkeen digitoimaan kaikki assareiden voimin. Sama pätee kurssimateriaaleihin. Pientä ragea pukkaa pintaan aina kun saa kuulla, ettei tavaraa ole jaossa digipainoksena.

Ongelma lienee systeeminen muun muassa siksi, että Aallon palkkaus on paskaa. Sain äskettäin luottamuksellisen tiedonannon, jonka mukaan proffille maksetaan kurssin luentojen valmistelusta tasan ensimmäisenä kertana kun kurssia pidetään. Ei muuten mikään ihme, että paskaankaan kurssipalautteeseen ei reagoida millään tasolla. Samaa hengenvetoon voinee todeta, että on ollut todella jännä katsella vierestä, miten Studio1-kurssia on ajeltu jo ties kuinka monta vuotta puhtaasti höyryillä. Kaikki vastuu on kulloinkin uhriksi ajautuneen "pääassistentin" niskoilla, joka on tietysti joka vuosi aivan yhtä hukassa, eikä kurssi voi ikinä kehittyä juuri mihinkään suuntaan. Sama jännä degeneroituminen pätee vähintään osittain muihinkin Studio-kursseihin.

Enkä vielä maininnut sanaakaan Vesa Kantolasta tai kielikeskuksen tulosteista.

Näin vältät burnoutin - pääassari kertoo

PÄÄASSARI := ANASTASIA LIPIÄINEN

Kun vuoden viimeisen Kukan aiheeksi päätettiin burnout, en vaan voinut olla tarttumatta aiheeseen. Joo, juttujen DL oli marras-kuun lopussa ja nyt on tammikuun puoliväli, mutta hei – Studio I.

Pahin on jo osaltani takana, kaikki tentitkin sain korjattua eilen. Pikkujuttuja, kuten projektien tarkistamisen organisointi enää... Syksy sen sijaan oli rage.

Sen lisäksi, että joka viikko oli pakko tavata omia tuntiassareita parin tunnin palaverin merkeissä, phukseilta ei päässyt pakoon millään. Työsopimuksessa lukeneet kahdeksan viikkotuntia eivät ottaneet huomioon sitä aikaa, mikä kului välttellessä assarointia. Sähköpostin, Facebookin chatin, tekstiviestien, puheluiden ja irkin välttelyyn saa upotettua monta tuntia viikossa. Joulukuussa työsopimusta korjattiin vielä niin, että viikkotyötuntimääräksi muuttui 13. Kelatkaa – piti keksiä jostakin vielä viisi tuntia lisää oikeita töitä viikkoon! Ihan älytön setti. Mistä sitä tekemistä keksisi, kun en pitänyt edes omia luentoja (suuri kiitos muuten geneeriselle DI-Jannelle).

Studio I:n lisäksi syksyllä sai toki hiukan aikaa uppoamaan kerho- toiminnassa johonkin toimarinakkiin, mutta en sitäkään oikeastaan tehnyt kunnolla. Luentoja oli kalenteri täynnä kun calendargoogle.com:iin erehtyi katsomaan, mutta lintsasin oikeastaan kaikki. Tentteihinkään en jaksanu mennä.

Syksyllä oli siis ihan mielettömästi luppoaikaa. Kämpä oli jatkuvasti hyvässä kunnossa, kaikki tiskit tiskattuna ja pölyt poissa.

Tarinan opetus on siis siinä, että en tehnyt mitään ja ryyppäsin koko syksyn. Tällä tavoin vältin tuon pahamaineisen burnoutin tai tuttavallisemmin burnarin.*

* Todellisuudessa ennakko-odotuksista poiketen vedin mielestäni kurssin aivan hyvin samoin kuin tiedottajan pestin. Sain suoritettua lähes kaksi kertaa enemmän opintopisteitä kuin edellisenä syksynä. Suorittaminen johti joulukuun tenttiviikon yöunien karsiutumiseen keskimäärin 5 tuntiin yössä, pohjalukemana 2 tuntia ja vapaapäivän maksimina 8. Ainoa fakta koko jutussa oli se, että ryyppäsin koko syksyn. Väkivaltaisesti.

Kun hallitsin Maailmaa

Teksti:

Anastasia Lipiäinen,
Petteri Noponen ja
Coldplay

Jo phuksina unelmoin...

I used to rule the world
Seas would rise when I gave
the word
Now in the morning I sleep
alone
Sweep the streets that I used
to own

Tällaista oli arki...

It was the wicked and wild
wind
Blew down the doors to let me
in
Shattered windows and the
sound of drums
People couldn't believe what
I'd become

Kun kaikki ei mennytkään aina
ihan putkeen...

Revolutionaries wait
For my head on a silver plate
Just a puppet on a lonely
string
Oh who would ever want to be
king?

Lopetuskappale...

For some reason I can't
explain
I know Saint Peter will call
my name
Never an honest word
But that was when I ruled the
world

Hajoa ja hallitse.

Painajaismainen matka phuksin mieleen alkaa tästä

PHUKSI: PIETARI KESKINEN

Tiedättekö, mikä aiheuttaa burn outin? Se on stressi.

Tiedättekö, mikä aiheuttaa stressin? Huonot elämäntavat.

Tiedättekö, mikä on huono elämäntapa? Studio 1.

Studio ykkösen luonnehtiminen joksikin muuksi kuin elämäntavaksi olisi aivan ilmiselvää höpönlöpöä. Mitä muuta voisi olla sellainen pikkujutska, joka nielaisee ihmisparan elämästä kaiken vapaan kapasiteetin sekä kalenterista että aivoista sellaisella tehokkuudella, että moni keskimääräinen musta aukkokin olisi kateellinen. Joitakin tietoja tästä mielettömyydestä ehti tihkua minulle jo Athenen nettisivujen kautta viime kesän aikana, mutta tämä suorastiaan härkämäistä idiotisimia tihkuvan työleirin kaikki lamauttavat vivahteet ovat selvinneet vasta viime kuukausina.

Jotkut asiaa paremmin tuntemattomat kaverini olivat kateellisia, kun meillä phuksilla ei ollut yhtäkään tenttiä ensimmäisellä tenttiviikon aikana. Se pikkuriikkinen seikka, josta heillä ei kuitenkaan ollut aavistustakaan, oli se, että itse olin koko sen "lomaviikon" metsällä naisista kauheimman ja karvaisimman, eli Eclipsen kanssa. Saallinamme meillä oli koko Java-metsän hirviömäisistä asukkaista ehkää sitkein ja maultaan erikepperiin vihatavin, eli NullPointerException. Ja niitä pikkuperkeleitähän sitten koodissa muuten riittikin. Tirlannetta voisi verrata siihen, että yrittäisi kitkeä kaikki Ruskeasuon citykanit, paitsi että kaniin tilalle olisi asetettu jotakin kahdeksanpäistä, Alienin, Cthulhun ja Ilmestyskirjan pedon ristisiitoksen oloista.

Vihollisen viekkauteen verrattuna omat aseeni, eli System.out.println, paperi, kynä ja Eclipsen kohtuu-könö debugger tuntuivat hieman heikonpuoleisilta. Mutta mitäs pienistä, on sitä ennenkin ritsoilla aseistautunut nallekarhu-armeija ilkeän keisarin eliittijoukot Endorilla voittanut, eikä elämään oltu tultu hengissä selviämään. Veljeyttä, kunniaa ja totuutta kohti näillä aseilla sitten vaan.

Lopulta tämä omaa elämäni riepoteleva perverssiys huipentui siihen, että NullPointerExceptionit alkoivat tuntua jopa miellyttäviltä lopputulemilta. Se oli sentään jotain tuttua, ehkä jopa hieman sympaattista, eikä mitään StackOverflowErrorin kaltaista Macin kaltaisen kasarihevimmiehen haara-asennon tukevuutta vakavasti uhkaavaa. Omasta kokemuksestani voin nimittäin sanoa, että edes Lumileopardi ei selviä siitä, jos sen niskaan kaadetaan vahingossa ääretön määrä Miinapeli-ikkunoita. Ei siinä mitään, tulipahan sellainen olo, että kerrankin oli saavutettu jotain merkittävää. Ei sitä nyt ihan joka ukko Macia omalla koodillaan kaadakaan.

Sen verran aion säästää lukijoitani, että jätän nämä jäiset sotamuistoni vain tähän ohjelmointiharjoitus 3:een, enkä mene ollenkaan siihen jäiseen verihelvettiin, joka myös ohjelmointiharjoitus 4:nä tunnetaan. Uteliammille voin väläyttää

sen verran speksejä siitä hurmeisesta lihamyllystä, että Infoähkyä edeltävänä paniikkiperjantaina tehtiinkin hommia aina henkiseen romahdukseen asti. Osin Paniikissa, osin Keltussa ja osin IE:n varastolla. Ja ne eivät olleetkaan mitään siistejä sisätöitä, vaan keskimäärin teurasjätteen lajittelemossakin on miellyttävämpi, hajuvapaampi ja kaikinpuolin lunkimpi meininki.

Tämä kirjoitus olkoon viimeinen hätähuutoni äärimmilleen viritetyn tika-puhermostoni rauhan puolesta. Mies on kyllä valmis kitumaan ja kuolemaan, mutta hyvä vapahtaja, kyllä jossakin on raja, missä phuksinkin veri vapisee, näin Juice Leskistä aivojeni vielä jokseenkin toimintakykyisillä osilla mukaillen. Jos en koskaan ansaitse haalareihini sitä "Selvisin Studio 1:stä" -merkkiä, niin kimpoilkoon tästä viimeisestä kirjallisesta korahduksestani kumpuava kaiku vielä pitkään Paniikin yöstä kohti autoituvassa ilmapiirissä. Tämä kirjoitus jättäköön myös jälkipolville jonkin vinkin siitä, mikä kalpea henkiolento ilmaantuu keskellä lauaintain vastaista yötä T-talon autoille käytävälle rapistelemaan I3-tuuman MacBook Pro-taan ja anelemaan jotakin vinkkiä Swingin toimintakuntoon saattamisessa, koko kelmeä olemus akuuttia vitutusta, masennusta, turhautumista ja silkkää väsymystä hehkuen.

2010IE Beernout

I&E, Juuso Koskinen & Ilkka Salminen

Vielä hymjillyttää...

Vaalikokous 5.11.2009 17:06

uuden hallituksen kuva (juhanilta)
Ei vittu... mitähän tässä tuli tehtyä?
Noh, eiköhän tästä selvitä...

YP sitsit 11.2.

04:47 "Onks pakko jatkaa, jos ei halua? (ie-hommia)" -pikkuemäntä
05:26 "Voiks tästä hommasta erota?" -isäntä

Selitys: Dipolin ovet aukeavat kuudelta, astiat ja isännät pakussa ulkona kylmässä

Perjantai 12.2.

ei kuulu teille

Pala Juusoa ja Ilkka Viiniä 25.2. 19:30

hetkinen... eihän tän pitänyt tulla täyteen

Mitähän ne Alkon virkistäytymispäivillä tekee, kun Ulla tuntee noin hyvin noi viinit.

AA-kerho 21.10.

19:01 Kokkarit ohi - 11 pullo skumppaa jäljellä... työntekijät viihtyvät keittiössä

20:14 Lahjojen jako - voi ei, taas ilmaista keittoa

Wappusitsien sillis 22.4. 11:47

Istutaan rantsun sohvalle skumppa kädessä. Vapaaehtoiset apulaiset (kiitos!) kantavat ruokaa pöytään. Mieleen nousee kolme kysymystä:

"Mitä vittua eilen tapahtu?"

"Pitäisköhän meidänkin tehdä jotain?"

"oliks tääl jotain cheerleaderitä eilen?"

kuva ilkalta

Ekat sitsit 2.2. 20:31

Tamperelaiset kaks tuntii myöhässä ja astioita ei riitä kaikille hätäily, säätö ja ylimääräisiä Alepa-reissuja ei taida mennä kuin leffoissa

vuoden paras ohjelmanumero :)

Vahvat suoritukset vol 1.

Ullis 1.5.

6:55 pyörävaraston ovi aukeaa, isäntä nousee taksiin "hyvin nukutun" yön jälkeen

7:40 pienimuotoisia haasteita telan kasaamisessa

??:?? peli poikki

kuva ilkan kännykstä

*Vähiin käy
ennen kuin loppuu
2.12.*

*- Vuosi melkein paketissa,
paskaahan tää on ollut,
onneksi uusi IE on jo vilittu :)*

*Isäntä & Isäntä
(vuosi paketissa)*

Cantina

Tervetuloa Cantinaan

Dipolin Cantinassa tarjoillaan hyvää ruokaa ja kylmää juomaa varhaisesta lounaasta iltamyöhälle asti maanantaista lauantaihin.

Tunnelmallisessa Cantinassa voit herkutella Otaniemen parhailla pizzoilla – hyvällä meiningillä höystettynä.

Cantinasta löytyy kattava valikoima seurapelejä joiden parissa aika vierähtää hetkessä. Opiskelijan arjesta onnistut irrottautumaan meillä.

Ravintolastamme saat herkullisia burgereita, herkullisia pizzoja, kebabia, pastaa ja erilaisia salaatteja sekä pihvejä ja burriittoja. Herkkuja löytyy joka makuun jokaiselle budjetille. Tule tsekkaamaan uusimmat listamme!

Cantinan voi varata myös yksityistilaisuuksiin viikonloppuisin. Sisäänkäynti meren puolelta Dipolia, vastapäätä TF:ää.

Meillä viihdyt
varmasti!

Cantina avoinna

Arkisin Klo 11-24

Keittiö 11-22.30

Lauantaisin klo 15-24

Keittiö 15-22.30

Yhteystiedot:

Puh: (09) 502 1151

Otakaari 24

CANTINA

Burnout-teeman hengessä Kukka sai kuulusteltavakseen Accenturen palveluksessa yhdeksän kuukautta toimineen teknologiakonsultin. Aiomme selvittää, onko entisellä infolaisella psyykkisiä vaikeuksia sietää hektisen ympäristön painetta ja työntekijöiden vuosittaista arviointia.

Tuomas Kähärä, 27, on maaliskuusta lähtien toiminut analytikkoona. Hän saapui lounaspöytään ilmeisen pirteänä, vaikka olikin juuri edellisenä päivänä raatanut 12 tuntia. Kuulemma moiset tunnit eivät kuitenkaan ole aivan jokapäiväistä leipää, mutta silloin oli ollut tärkeä nykyiseen eläkevakuutusalan projektiin liittyvä presentaatio. Normaali työpäivän pituus tällä hetkellä on noin 9 tuntia ja mahdolliset ylityöt korvataan aina lisien kera. Työmäärä vaihtelee oman ja projektin tilanteen mukaan. Lounastauotkin sallitaan.

Työtehtävissä pääsee käytännön tasolla ratkomaan todellisia ongelmia, eikä keskitytä TU-53-hevonpaskaan

Accenture mainostaa itseään Suomen parhaana työpaikkana. Halusimme ottaa selvää, onko väitteellä todellisuuspohjaa; kansan syvissä riveissä eli keskustelu eräällä internetin keskustelupalstalla oli nimittäin antanut Accenturella työskentelystä melkolailla erilaisen kuvan. Minkälaisen työilmapiirin synnyttää kulttuuri, jossa kaikki yli 200 000 työntekijää arvioidaan ja asetetaan joka huhtikuussa paremmuusjärjestykseen? Kuvittelisi, että sisäinen kilpailu olisi raadollista. Arvioinnin perusteella kuitenkin määritetään, ketkä saavat ylennykset ja palkankorotukset.

Tuomas valisti meitä kuitenkin kertomalla, että työporukka on tiivis ja etenkin projektin sisällä syntyy usein miellyttävä yhteishenki. Toissä saa jopa käyttää Facebookia. Suoritusarviot, ratingit, eivät ole julkisia ja vain työntekijä ja hänen pomonsa tietää, onko panos ollut tänä vuonna keskimääräinen, alle keskiarvon vai peräti yli keskiarvon. Etenemismahdollisuudet ovat hyvät ja palkitseminen kohdallaan, jos menestyy työssään ja saa siitä hyvät arviot. Entä mitä käy huonoiten arvioiduille työntekijöille? Vaikka Tuomas ei yhtään tällaista tunnekaan, tämä tuskin olisi maailmanloppu ja asiaa ratkottaisiin yhdessä. Lähtökohtaisesti kun tekee työnsä parhaansa mukaan, menestyy myös arvioinnissa.

Lähtökohtaisesti Accenturella on kuitenkin mukavaa olla toissä. Työtehtävissä pääsee käytännön tasolla ratkomaan todellisia ongelmia, eikä keskitytä TU-53-hevonpaskaan. Ongelmat, joiden kanssa päivittäin painitaan tarjoavat riittävästi haasteita, mutta turhautumista ei pääse

kuitenkaan tapahtumaan, koska töitä tehdään hyvässä hengessä ja samanhenkisen nuoren porukan kanssa, apua saa aina kun kysyy.

Siitä syystä tuta-tuta-kombinaation lukenut Tuomaskin valitsi Accenturen teknologiakonsultoinnin, eikä strategiapuolen lässytyksiä. Hän halusi oppia, miten IT-projekteja oikeasti tehdään. Koodaamista työtehtäviin ei sisälly, mutta tietorakenteet ja algoritmit -kurssin opetukset ovat yllättäen olleet hyödyllisiä. Tuomas on työssään muun muassa käpistellyt tietokantoja, koordinoitunut ohjelmistotestausta ja itsekin päässyt näpyttelemään testejä. Syksyn mittaan on tullut paljon lisää vastuuta ja monipuolisempia hommia. Vuodenvaihteessa on lisäksi tulossa uusi rooli, jopa ihan omien toiveiden mukainen.

Suuren organisaation etuihin kuuluu monia viihtyvyyttä parantavia tekijöitä. Firmassa on harrastuskerhoja moneen lähtöön ja Accenture jopa tukee työntekijöidensä harrastamista. Ja mikäli sattuu harrastamaan jotain kummallisempaa, voi laittaa klubin pystyyn ja tsiigailla, löytyykö samanmielisiä. Yleensä löytyy.

Lähtökohtaisesti projektityö tehdään Suomessa, mutta sopiva globaaliuden tuntu on kuitenkin läsnä. Uudet työntekijät lähetetään uransa alussa kahdeksi viikoksi Chicagoon opettelemaan talon tapoja ja verkostoitumaan. Chicagossa ohjelma on tiivis päivällä, mutta illalla nuorista konsulteista kuoriutuu todellisia yöelämän ritareita. Lepoloma kyseessä ei kuitenkaan ole -- alan hommat ovat kuitenkin rankkaa duunia. Lisäksi iso osa työstä tehdään nykyään ilmiselvistä syistä Intiassa, intialaisten kanssa yhteistyö on kaikin puolin mielenkiintoista ja opettavaista.

Mikä kuitenkin tärkeintä, bilettämistä ei ole tarvinnut lopettaa valmistumisen jälkeen. Vaikkakaan arkiset päiväkännit eivät aivan peruskauraa ole, pääsee työporukan kesken juhlimaan aina, kun on saavutettu jotain. Limpparitkin saa yleensä työnantajan piikkiin.

accenture

Accenture etsii jatkuvasti uusia nohevia tyypppejä:

- Vakituisia työpaikkoja valmistuneille
- Uusi 3-6 kuukauden mittainen trainee-ohjelma 2-3 vuosikurssilaisille
- Kesätyöpaikkoja jälleen ensi kesäksi
- Työpaikkojen tiedot www.accenture.fi

Studio 3. // Stressi. // Kiire. Väsymys. // 4 noppaa. Mitä ihmettä?

Martikainen, Olli Laitio, Tuulia Talvio ja Saara Tuomela. Koonnut Tuulia Talvio.

Ajatuksista vastuussa ovat Ville Airaksinen, Lottu

Joukossa tyhmyys tiivistyy ja luovuus kukoistaa. Kokouksissa ei saa harhautua aiheesta, ettei vaan menisi ylitöiksi. Tuntirajat kuitenkin paukkuu reilusti yli. Keskittyminen olisi silti hyvä juttu. Joskus kuitenkin tekisi mieli puhua jotain mukavaa. On siis hyvä kirjoittaa työn ohessa ylös asioita, joista haluaa jutella tauolla. Jos sellainen pidetään. Naputellessamme sielujamme auki olivat mielessä muun muassa nämä asiat:

Antin viikset – Onko niillä jokin agenda?

Olli Hanhirona – Mitä tapahtuu??

Keskittyminen – On vaikeaa.

Verkkarit Ollille – Farkuissa on huono rötköttää.

Vessassa käynti lukiossa kesken tunnin: Do or Don't? – Onko tämä epäkunnioittavaa käytöstä?

Studio 1 vie huomion Studio 3:sta – Tämäkin on rankkaa.

Salutorget – Hyvää ruokaa.

Äiti – Maailman paras juttu.

Neuroottisuus – Nykyajan rutto?

Johtajuus on äänenkäyttöä – Jalan nostaminen tuolille on myös voimakas ele.

Asterix – Huono drinkki.

Ponkoilu – Mitä tämä tarkoittaa?

AMK:laisten arvostus – Pitääkö sellaista olla?

CCM-artikkelin taitto – Täyttä paskaa.

Ressu – Lukiota vai pelkkää sarjakuvaa?

Yhdys sanat – Yrittäkää edes.

Lukunopeuskilpailuiden voittaminen – Mä oon vaan niin nopeel!

Lääkkeet ja maha – Saavat toisensa sekaisin.

Pakkokännit – Hyvä jurri.

Juho Kokkolan nauravainen ilme – On se vaan niin vekkuli poika.

Dallas – Siihen voi aina luottaa.

Laminointi – Miksei?

Naapureiden seksielämä – Vai pelataanko siellä sittenkin pleikkaria?

"Bush..". "Nii-i" – Mieti sitä.

Uusivuosi: Villa villasta? – Vuoden paras idea.

KIROILU – On rumaa.

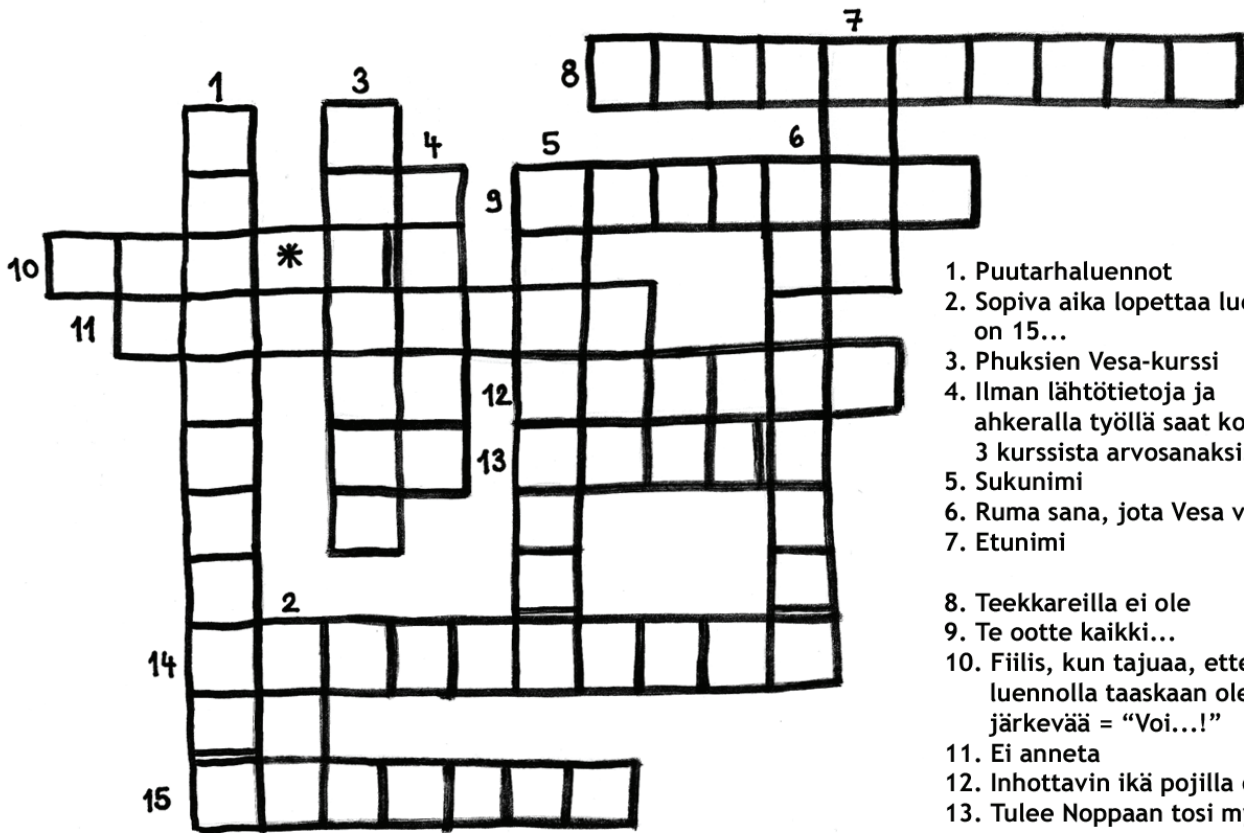
Kyrpä – Se vaan on.

Risteily ja viski – Kova oli odotus, miten kävikään?

Joihinkin löytyi vastaus, toisiin ei. Kaikkia ei kehtaa julkaista.

TUTKIMUS OLI IHAN HYVÄ JA PÄÄDYTTIIN ETTÄ KANNATTAA EHKÄ LAITTA A RAHAA ETTÄ OTTAA OPISKELIJAA PALJON HENKILÖKOHTASTA KONTAKTIA.

VesaRistikko

1. Puutarhaluennot
2. Sopiva aika lopettaa luennot on 15...
3. Phuksien Vesa-kurssi
4. Ilman lähtötietoja ja ahkeralla työllä saat kohdan 3 kurssista arvosanaksi...
5. Sukunimi
6. Ruma sana, jota Vesa viljelee
7. Etunimi
8. Teekkareilla ei ole
9. Te ootte kaikki...
10. Fiilis, kun tajuaa, ettei luennolla taaskaan ole mitään järkevää = "Voi...!"
11. Ei anneta
12. Inhottavin ikä pojilla on neljä...
13. Tulee Noppaan tosi myöhään (jos tulee...)
14. Muuttuu helposti pelkäksi tylsäksi puhelinseksiksi
15. Insinöörit kaivaa

MIELIPIIDE // PARI POINTTIA

Haluaisin kiinnittää suuren yleisön huomion muutamaan hyvin häiritsevään seikkaan. Ensimmäkin Comic Sans -fontin käyttö. Ei. Siis yksinkertaisesti ei. Fontti oli ehkä hauska vuonna 2000, mutta se ei ole sitä enää. Yhtä lailla ärsyttäviä ovat yhdys sana virheet ja ongelmat oikeinkrijoituksessa. Lopetus merkkejäkin voi laittaa aina sen yhden pers lause ja, pilkkuja oikeisiin puikkoihin ei Suomenkieli ole niin vaikeaa!!!!!! Tai, niin luulisin!? Okei on eri asia laittaa txtaria kaverile kuin kirjoittaa lento päi-

vä kirjaa eli sikäli, en valita jokainen tehkään niin kuin haluaa muta vaikka Internetissä, tai markinoinin tiivistelmää tehdessä voi vähän miettiä että, millaista kieltä muut juotuvat lukemaan tai, niin minä ajatelen. Kiitos että tänne sai purkkaa ehkä, värin ymmärrykset nyt sitten vähenee.

"Kilipoliisi"

Onneksi vuosi 2010 loppui...

Jotta päästiin vuoteen 2011!

<3:lla, Hallitus

Accelerate your career from day one

Join McKinsey as a management consultant (Junior Associate) and you become part of the world's most influential leadership network: our colleagues, clients and alumni. You will have unrivalled choice to shape your career and future.

The McKinsey Helsinki office is looking for outstanding Master's degree candidates for permanent positions. We hire exceptional people with excellent capabilities and great potential in problem solving, leadership, drive, and interpersonal skills.

To learn more about our work, people, and career options visit www.mckinsey.fi. With any questions, please contact

Mari Johansson,
mari_johansson@mckinsey.com
or 09-61571705.

You can send your application anytime, already before graduation, by filling in an online application at www.mckinsey.fi.